PROPOSTA D'ACONDICIONAMENT D'UN ESPAI PER L'EDUCACIO MOTRIU.Un exmple a Súria

[redacted]

[redacted]

David Ribera Nebot

[redacted]

5º INEF 1990

INDEX

PORTADA

INDEX

INTRODUCCIO

I. EL PROJECTE PEDAGOGIC

JUSTIFICACIO

ELS OBJECTIUS I TASQUES

II. L'ESPAI

TIBUS

LOCALITZACIO

DIMENSIONS

PAVIMENT

ENTORN

CLIMA

ACCESSOS

III. LA INSTAL/LACIO

LES DIFERENTS INSTAL/LACIONS

ACCESORIS

MATERIAL

IV: UTILITZACIO

UTILITZACIO LLIURE

CARTELLS OTIENTATIUS

ORGANITZACIO DE JORNADES I CAMPIONATS

V. MANTENIMENT I COSTOS

VI. COMENTARIS

VII. BIBLIOGRAFIA

COMPLEMENT: Prpoposta de separació PEUS/NETS /PEUS/BRUTS

INTRODUCCIO

El camp específic de la nostra materia vers les instal-lacions esportives és la funcionalitat.

En aquest treball es presenta un intent de buscar aquesta funcionalitat cap a un objectiu un xic diferents: funcionalitat per aconseguir un desenvolupament de la motricitat del nen en un espai per l' Educació Física.

Primerament presentem una jutificació del projecte pedagògic per passar a definir uns objectius de la E.F. de Base generals junt amb alguns exemples de grups de tasques a realitzar en les diferents instalacions.

L'apartat potser més interessant seria l'haver definit en cada instal-lació varis possibles objectius i exemples de tasques per aconseguir-los; però això ha sigut molt difícil de continuar i a més era massa extens i no se sabia com acabar-ho; pel que es vadecidir de presentar uns exemples a cada instal-lació i deixar aquest apartat per un futur treball.

I. EL PROJECTE PEDAGOGIC

JUSTIFICACIO

El concepte d'Educació Motriu té una gran quantitat d'acepcions siguent totes elles producte dels continguts i objectius que cada grup d'escoles o autors han aplicat en els seus diferents països. Inclús dins dels mateixos, són diferents en diferents moments de la història, per l'educació dels nens i joves a les necessitats socio-culturals-polítiques del moment.

Però no serveixen de res tots aquests planteaments si no es poden portar a la práctica.L'espai ambiental en que es mou el nen limita molt les seves possibilitats de joc: el seu habitacle acostuma a ser de dimensions reduïdes, el carrer és força perillós pel trànsit i limitat espai, a l'escàla el temps està molt marcat, etc. El nen necessita un altre tipus d'espai per fer-se'l seu i poder-se moure amb tota llibertat, gran, variat, amb possibilitats per descobrir, experimentar, rel-lacionar-se, etc.

Qualsevol espai pot ser un lloc d'educació de la motricitat humana. La capacitat de mouren's, fa o pot fer possible, la possibilitat d'educar-nos.

Es necessari plantejar en els moviments unes premises, que complertes, permetin ejercir una acció educativa sobre el subjecte ejecutor, ja que aquest moviment, és font d'experiènci cies que condueixen a una interacció entre el subjecte, y el medi, en el que s'ejecuta la tasca.

En les rel-lacions amb l'entorn, podem establir diferents novells d'activitat, bé amb les coses, amb les persones, i ambdues en qualsevol situació de l'espai. Quan durant un temps, visc una experiència per mitjà de una o varies tasques a l'espai, estableixo paral-lelament a la consecució o no d'aquella, els valors: emotivitat, afectivitat o coneixement.

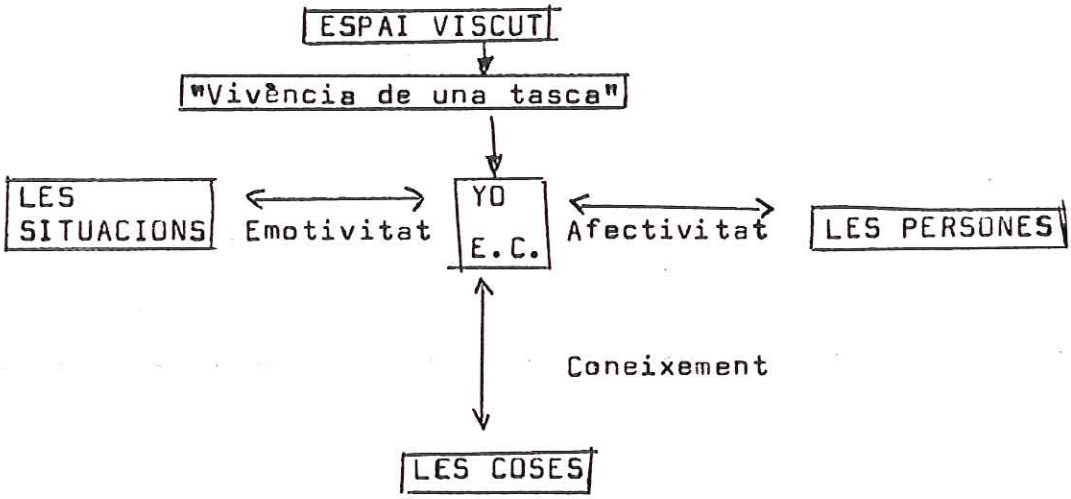

Aquests tres tipus de valors tan importants en la vida de un individu es posaran en joc en qualsevol situació de moviment viscuada per la persona en relació a altres; i el seu significat será més gran com més lliurament s'estableixi dita relació.

El lloc ideal per experimentar els valors anomenats i altre també importants pot ser un espai de joc a on el nen es mogui i es relacioni lliurament, sense cap traba i amb moltes possibilitats d'actuació.

De tots és sabut el poc temps de que es disposa a les classes d'E.F. a l'escola; però encara que dsposesim de cinc hores de E.F. setmanals també considerariem interessant i important la existència de parcs pel dessenvolupament motriu de la persona en el sntit més ampli de la paraula. A la classe d'E.F., tot i en les metodologies menys directives, el professor sempre hi és present i oriente sobre les tasques a realitzar, marca els objectius i continguts, Però no podem duptar del extraordinari valor que té el fet de que l'alumne pugui decidir sobre les seves actuacions, per anar adquirint cada cop més una autonomia i responsabilitat sobre la seva educació; per això les possibilitats que presenta un espai ben pensat per auqest afer és insustituible en el desenvolupament integral de la persona.

L'acondicionamemt deun espai per la motricitat vol ser una part més de l'educació del individu en la que aquaest aprènc a decidir sobre els seus interesos de moviment i de relació a través del moviment. I això pot anar cmplementat per possibles orientacions lliures sobre les formes d'actuació.

Un espai per la motricitat humana té unes característiques molt particulars, entre les que podriem assenyalar: amb les diferents instal-lacions i material incita a la creativitat de l'individu, mitjançant els cartells orientatius possibilita noves idees per incrementar el nivell de disponibilitat motriu, el nen és el seu propi professor i decideix sobre totes les condicions deejecució de cada tasque que ha triat en funció dels seus interesos,s'estableix la relació o no amb els altres individus que comparteixen l'espai, tot tipus de actuació que es realitza en aquest espai és per motivació pròpia,...

El nen que va al parc a jugar i va perque vol, motivat, allà s'autoconeix i s'autoacepta en relació amb els altres i en cada diferent situació. A més, els companys que comparteixen l'espai seran un estímul i ajuda per augmentar sempre el nivell de disponibilitat motriu i per cada cop conéixer's més i acetar-se millor.

Un espai per la motricitat está destinat al ús durant el temps lliure del nen. Ha de permetre desarrollar les capcitats imaginatives i creadores en el joc simbòlic, creat per ell, a l'hora que facilitarà els ptencials motrius del nen. L'objectiu fonamental és posar a disposició del nen l'espai per jugar, assajar, enfrontar-se a situacions noves, experimentar,...

Un espai de les característiques exposades ha de tenir les següents implicacions pedagògiques (Blàzques i Ortega,1984):

1. Ha de provocar tant jocs motors com imaginatius.
2. Facilitar l'adaptació del nen a les condicions del medi.
3. Afavorir la relació entre petits i grans.
4. Possibilitar els jocs no estructurats(molt important).
5. Permetre al nen construir la seva pròpia activitat i la seva pròpia motricitat.
6. Ha de cubrir tots els aspectes de la motricitat, tal com córrer, saltar, equilibrar-se, etc.

Per últim assenyalar que som els professionals de la motricitat humana(Llicenciates en E.F.) el més capacitats per seleccionar les diferents instal-lacions d'un espai per la educació de la motricitat i és part de la nostre responsabilitat com educadors.

ELS OBJECTIUS

Els objectius que es poden propposar en un espai per la educació motriu de forma lliure són tants i tant variats que s'escapen de tot plantejament globalitzador. Només pensant en les diferents escoles i tendències que existeixen sobre la educació del moviment sen's fa impossible una unificació; si a això li afegim la diversitat individual i que a més varia cada dia més rápid i sobretot en les edats de desarrollo significatives, les dificultats per definir uns objectius a mida i adaptables és una utopia.

Però si que, com aprofesionals d del moviment, hem de intentar marcar unes lineas d'actuació, encara que teòriques. Si ja és difícil aconseguir l'objectiu plantejat en una classe d'E.F. estructurada, no es poden buscar impossibles en un espai per l'E.F. Així, assenyalarem unes propostes basant-nos en la concepció de la Educació Física de Base, i uns possibles grups de tasques que s'intentarà, mitjançant el cartells orientatius, que arribin a l'individu que va al parc i que el motivin i li donin idees sobre unes formes d'actuació motriu en las quals consderem important posar-hi èmfasis.

Si el nen que asisteix al parc es mou de forma variada i amb felicitat ja ens podrem donar per satisfets.

Els objectius primaris de l'E.F. de Base són: augmentar les capacitats de percepció, augmentar les capacitats de comportament intel-ligent i augmentar les capacitats de autoconeixement i autoaceptació. A nivell secundiri es distingeixen: educar l'Esquema Corporal(lateralitat, actitut, ralaxació, respiració), la Coordinació Dinàmica(general i especial) i l'espai , el temps i el ritme. A un altre nivell es busca també: logros físic-tècnics, higiènics i ètic-morals.

Com s'ha dit un espai per la motricitat humana té limitacions, però també ofereix moltes possibilitats. Es poden desenvolupar molts tipus d'experiències motrius, tant individuals com col-lectives, amb la utilització d'instruments en l'espai i en funció del temps, per d'aquesta forma l'alumne pugui conéixer's cada cop millor, al experimentar noves situacions, i anar-se responsabilitzant progressivament de la seva pròpia educació. Cal facilitar la autoafirmació, la posibilitat d'expressió i creació personal, posibilitant la realització de un treball motor intel-ligent. Aquest comportament m tre intel-ligent serà de fácil transposició a comportaments ulteriors en altre camps a on es mou el ser humà.

Aquesta forma pedagògica ha de permetre la total llibertat de l'alumne, i farà que la seva pròpia responsabilitat, li permeti conéixer's millor, lliure de tota coacció. Només el

contraste amb els demés, i la seva autoevaluació li donaran, coneixement i aceptació del nivell assolit en el seu propi comportament motor, estructura vàlida per els demés comportaments.

Aquesta forma de concepció de la E.F. és vàlida durant tota la vida de l'home, dncs aquest, sempre és susceptible de poder millorar el seu propi coneixement i comportament.

Les diferents instal-lacions i elm material seran el primer estímul de moviment. Els cartells orientatius també seran un estímul important i la via d'orientació de la motricitat del nen que disposarem els dissenyadors de l'espai. Per últim,els companys de joc comformaran l'altre estímul important per millorar constantment la motricitat.

El nostre punt de partida és l'espai creat per l'educació de la motricitat humna.L'espai és el lloc a on es desarrolla la nostre acció eduacativa. La nostre motricitat sempre està influenciada per l'espai en el que la desenvolupem. La realització de moviments a l'espai pot ser classificada en tasques de coordinació dinàmica general i tasques de coordinació dinàmica especial. Amb aquests dos tipus de tasques puc desnvolupar preferentment les capacitats coordinatives bàsiques(capacitats espai-temporals) e les capacitats coordinatives específiques(factors de l'Esquema Corporal, Factors d'ejecució del mov. o facotors d'equilibri dinàmic).

Més concretament:

Tasques de C.D.General	Factors espaials
Tasques de C.D.Especial	Factors temporals
	Factors de l'Esquema Corporal
	Lateralitat
	Actitut
	Relaxació
	Respiració
	Factors de l'equilibri(específic de la coordinació)
	(sist. Kinestàic, Vestibular, Visual, caigudes)

A continuació s'exposará una realció de tasques considerades de C.D.General i una relació de tasques de Coordinació Dinàmica Especial. Només vol ser una referència general de algunes de les infinites possibilitats de grups de tasques que es pden realitzar tant de C.D.General com de C.D. Especial. Segons l'emfasis que cada individu posi en la realització de aquests dos tipus de tasques estarà desenvolupant més o menys algun dels objectius definits.

Exemples de grups de tasques de C.D.General

- Desplazamientos
- Saltos
  - .Superando obstáculos
    - en altura
    - en longitud
    - combinats
  - .Assolin objectes fora del nostre alcanç
  - .Llançar un objecte per sobre de l'obstacle
  - .Mantenir un esquema rítmic mitjançant salts succesius
  - .Amb desplaçament o sense.
  - Amb impuls una came o dues.
  - .Amb vol amb alçada, amb direcció, amb profunditat, amb molt-poc temps.
  - .Amb continuitat de la acció o final acció
  - . Amb diferents superficies de contacte
- Girs
  - .Amb contacte amb el terra
  - .En suspensió
  - .Amb agarre contacte de mans
  - .Amb apoios i suspensions múltiples i succesives
  - .Desde posició normal vertical, invertida, inclinada amb apoio, horizontal amb apoio,
  - .Endavant, endarrera, cap a dreta, cap esquerra
  - .Eix vertical, anteroposterior, transversal, combinats.

-Saltar i franquejar obstacles

- Desplaçar-se en equilibri elevat
- Cuadrupedies i agilitat al terra.
- Trepes(amunt-avall, dreta-esquerra, combinacions i girs)
- Balancejar-se
- Lliscar

- Girar sobre un mateix
- Balancejar-se en apoio
- Balancejar-se en suspensió
- Passar en apoio invertit
- passar en suspensió invertida
- Desplaçarse bipèdiquement
- Mantenir diferents equilibris
- Rodar pel terra o diferent material
- Fer un contracicle
- Girar en apoio o suspensió
- Saltar per agafar-se
- Caure per equilibrar-se

ETC.

Exemples de grups de tasques de C.D.Especial

Coord. ull-ma: -Llançaments i recepcions

-Recollides i deixades

-Impactes

-Conduccions

Coordinació ull-peu: -Golpejos

-Desvios

-Conduccions

-Parades

Coordinació ull-cap: -Desvios

-Conduccions

-Parades

Coordinació Vestibulo-ma:

Coordinació Vestíbulo-peu: Igual que els anteriors.

Coordinació Vestíbulo-cap:

Dins de cada tipus:

.Estàtic, dinàmic

.Directe, indirecte

.Sencilla, múltiple

. Variant informació vestibular, kinestàsica, visual, tàctil, auditiva

. Medi: homogeni, heterogeni, similitud o no de medis

.Máxima distancia, lograr un objectiu, continuar amb tasque,

.Trajectoria: forma, característica(rapida,..),superficie(terra,.)

Analitzar i exposar en cada group de tasques els possibles objectius de la Educació Física de Base que es poden desenvolupar és un tema molt ampli i que ja hem desarrollat a la asignatura de E.F. de Base; per això només posarem un exemple que serveixi de referència per els altres grups de tasques. Si es desitja conéixer tot l'analisis: posar-se en contacte amb els autors.

Exemple de tipus de objectius que es poden aconseguir amb els llançaments:

-Del Esquema corporal:

.Lateralitat: Podem lograr totes les fases del procés de lateralització, a més projectar la nostre lateralitat a l'espai.

.Actitut: Podem lograr tots els tipus de to, diferenciant en una mateixa tasca els tons segmentaris d'acció i actitut.

.Relaxació: fonamentalment el control tònic en llançaments que suposin precisió i punteria.Posibilitat de relaxació segmentaria diferencial.

-Del espai i temps:

Podem descubrir l'espai pròxim com a lloc a on fem les tasques intersegentaries.Igual a l'espai remot però a través de trayectories dels instruments. I a l'espai últim s'han de fer llançaments molt precisos per obtenir logros.

II. L'ESPAI

TIPUS

L'espai és una zona en la que ja hi ha un parc per que els nens juguin. Però és molt poc funcional per que no hi ha instal-lacions motivants pels nens i està molt infrautilitzat. Així, a mida que es vagi desarrollant la descripció de l'espai veurem com els canvis són practicament referits només a la zona de joc ja uqe les altres parts creiem que només necessiten uns petits retocs.
Podem dir que es un tipus de espai gran en la que hi han una serie de instal-lacions que en el treball les eliminem totes , les poques que hi han, completament.

LOCALITZACIO

Està situat dins tota la zona que se'n diu el Casino de la Mina. En aquest complexe hi ha un bar dues pistes de tenis i uns carrerets de terra per passejar; però que com veurem s'han d'aprofitar per anar amb bicicleta o correr.
El Casino de la mina està situat a l'entrada de Súria a ma dreta al costat del camp de futbol.

DIMENSIONS

Medeix aproximadament 70 metres per 30metre d'ample. Cal assenyalar que no l'hem pogut medir exactament per dificultats de cinta mètrica.

PAVIMENT

Es de sorra dura i per sobre hi ha una mica de sorra granulada.

Excepte en les zones G i H (veure dibuix més endavant) preparem tot el terra netejant-lo de la sorra granulada de sobre i a més a més el preparem amb fulles i excorces per que sia més motivant i no patini tant. A la zona E hi posemm palès de palla i el terra també hi posem palla escampada de un gruix considerable per poder realitzar els salts.
A les zones G i H el terra serà lo més llis possible per que són zones per fer-hi jocs de pilota i és important que botin un xic i es desplacin a certa velocitat..

IMPORTANT: A la zona E de salt hi ha d'haver un xic de gruix per amortiguar però no ha de ser excesiu ja que si ne farà que en els apoios despres del salt la informació Kinestèsica ens arribi retardada amb més rrisc de torçades.

ENTORN

Quedaria practicament igual que estava.
Cal cuidar millor els arbres, S'ha de col locar algun banc més
També cal que hi posemm alguna font més i que funcioni ja
que totes estan espatllades. Els diumenges o dies assenyalats
també es poden engegar les fonts per fer bonic alguna estona.

Es construeix un lloc per deixar-hi les bicicletes de
forma molt sencilla i n'hi caben moltes.

Aprop de la plaça a on hi ha la font si fant unes
dunes de terra dura i varicions del terrenys per que es pugui
jugar corrents,amb bici, conduint pilotes,etc.

Els lavabos cal que estiguin més nets i millor cuidats
i controlats.

Clima

Es el clima mediterrani; encara que sempre s'està a
deu graus menys que a Barcelona. Fa més fred i per això es
necessiten més instal-lacions per que els nens no tinguin
temps de duptar cap a on anar ja que han d'estar molt
motivats pr la varietat.

ACCESOS

Estan assenyalats amb una fletja doble. Un es per unes
escales que despres es continuen i donen a la carreterra. I l'altre
és per darrera el camp de fútbol que hi ha lloc per aparcaments;
encara que els nens és millor que vinguin en bici o aa peu.

III: LA INSTALACIO

FONT VEUIRE

ARBRE

BANC

" PER GUARDAR BICI *1

FONT ADORNO

FONT VARIES AIXETES I AMB BAS.

IRREGULARITATS (DUNES, ETC) PER BICIS

PLANTES "BEN TALLADES"

GOMES AMPLES ELÀSTIQUES

CARTELLS ORIENTATIUS

⟹ ACCESOS

*1

Molt senzill !!

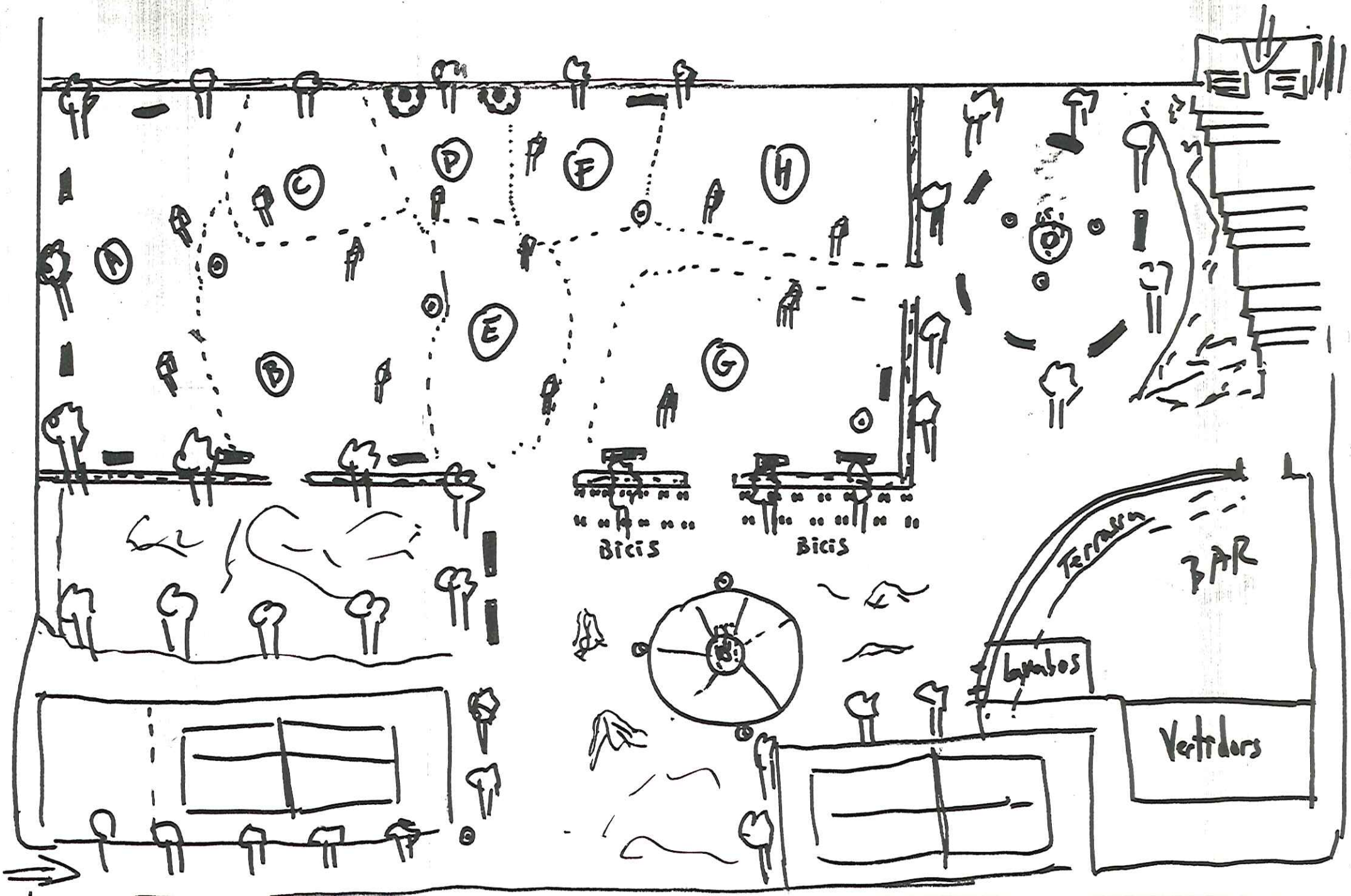
A
B
C
D
E
F
G
H
Bicis
Bicis
Terrassa
BAR
banxos
Vestidors

ZONA (A)

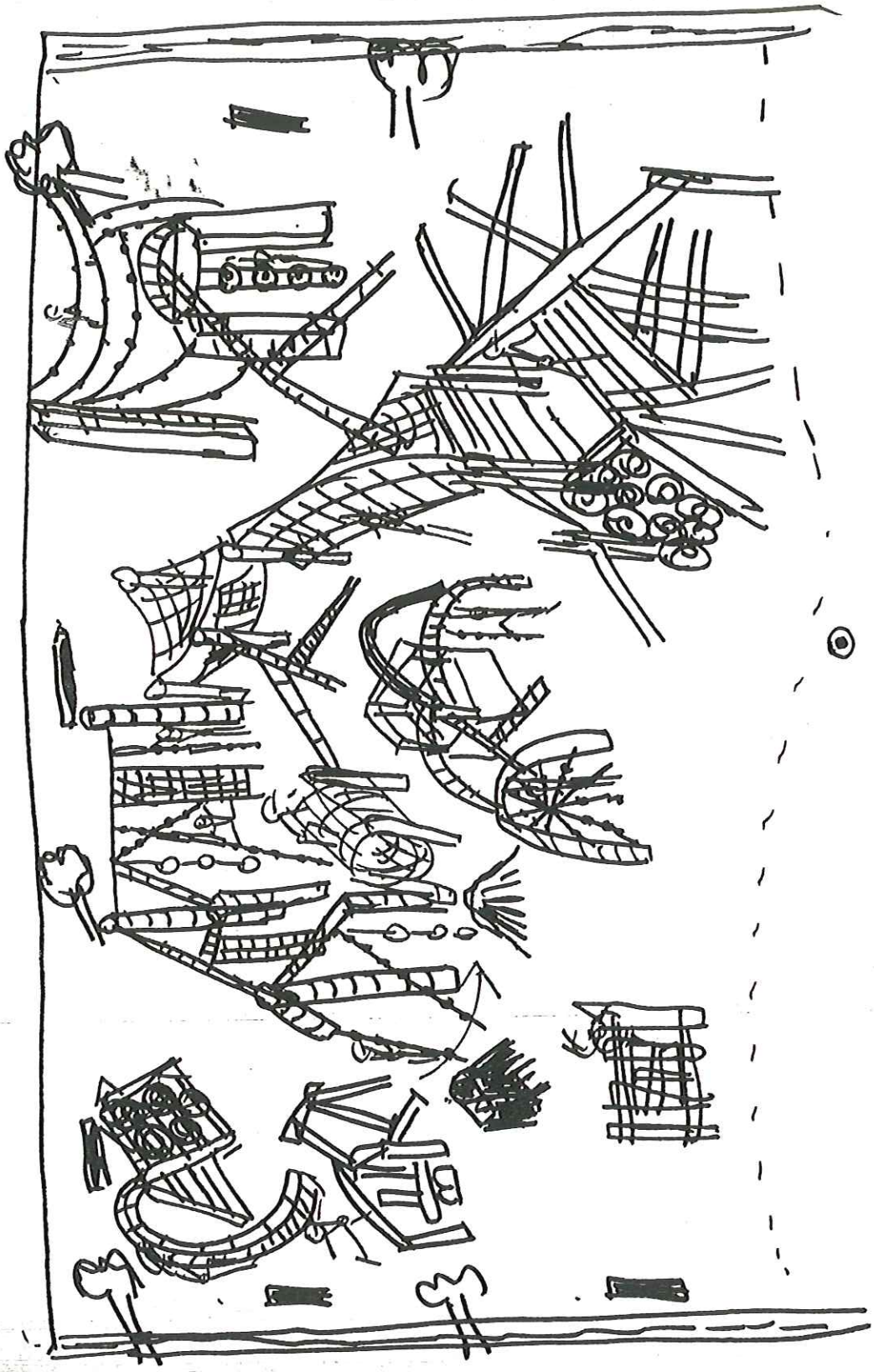

ZONA (B)

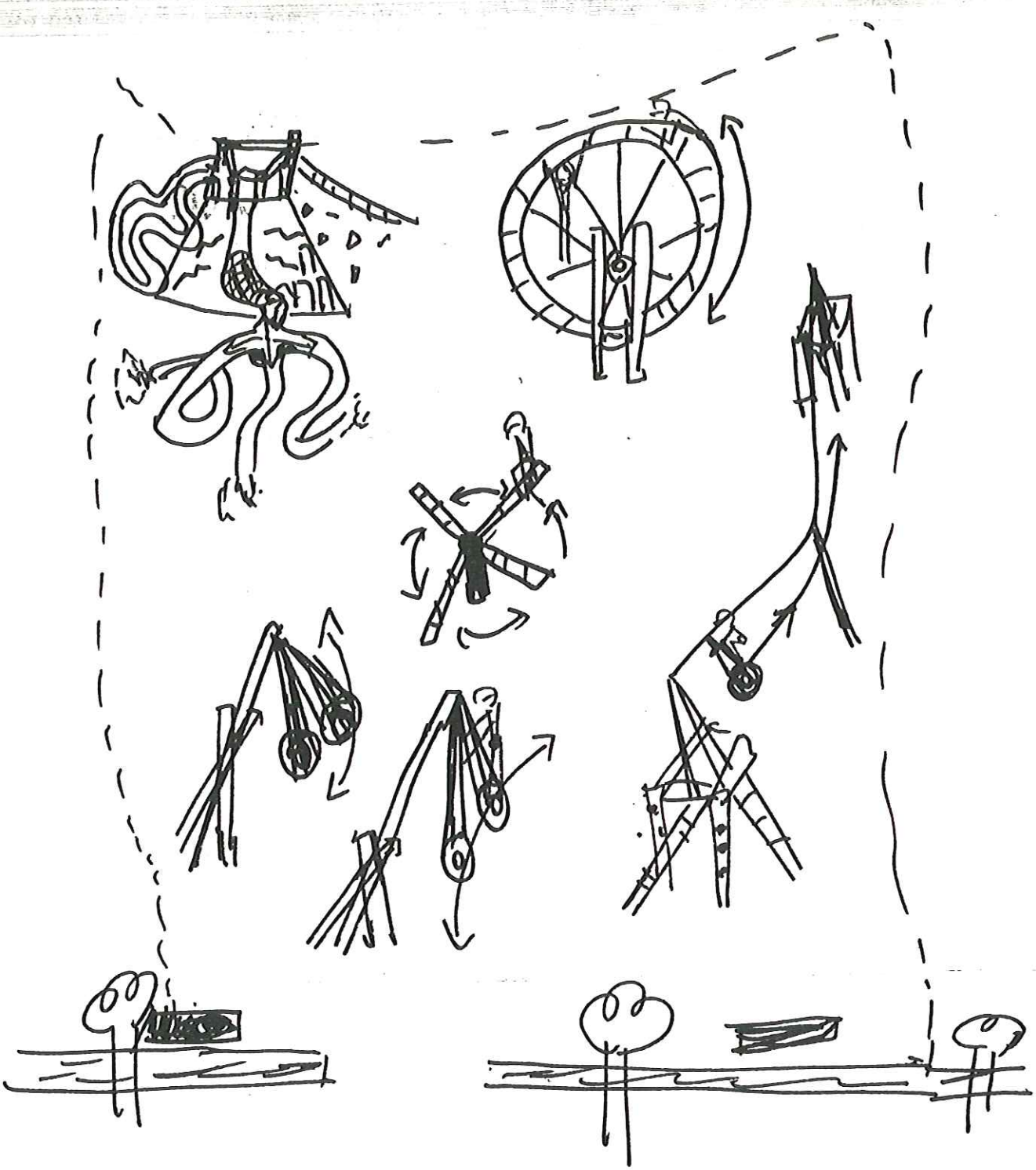

· ZONA (C)

ZONA (D)

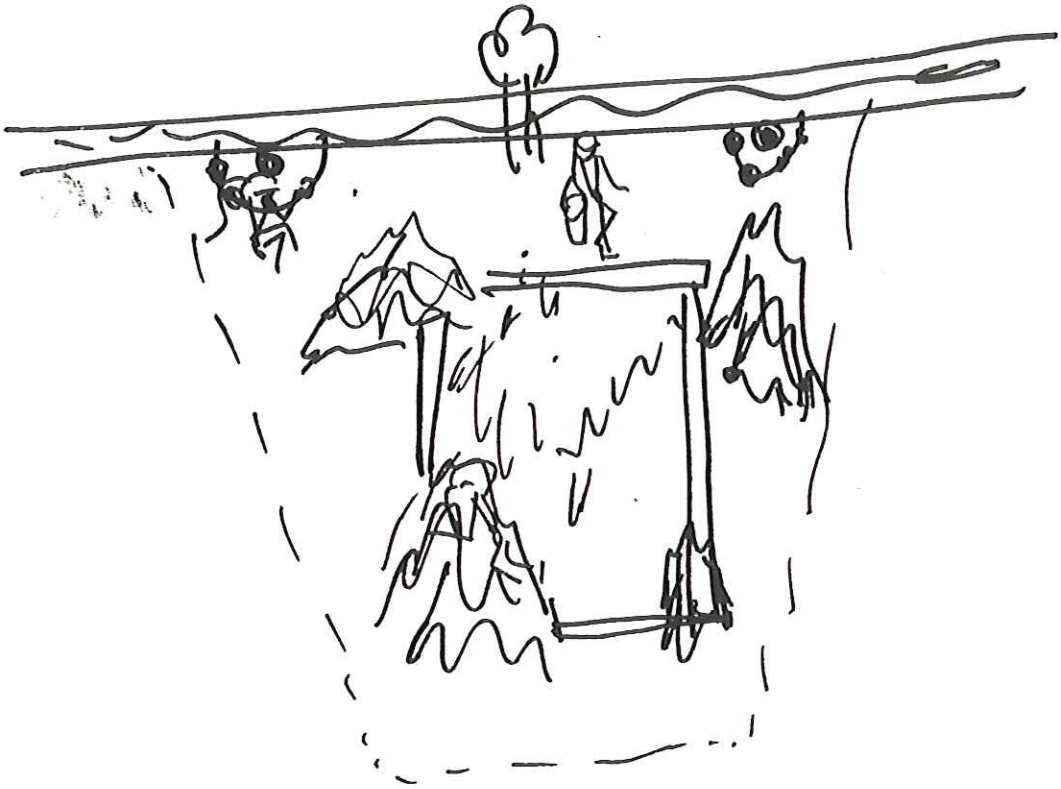

ZONA (E)

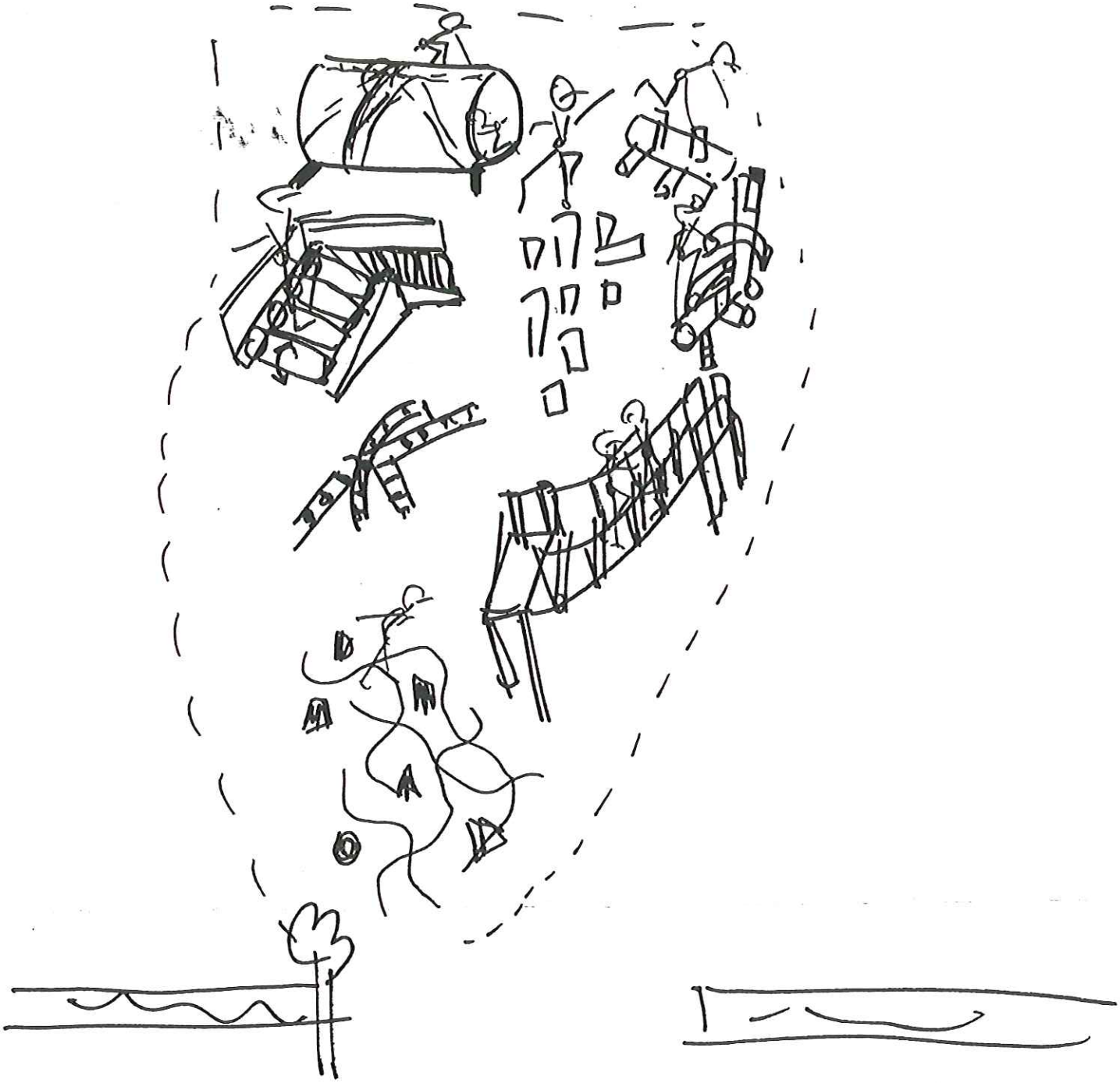

ZONA (F)

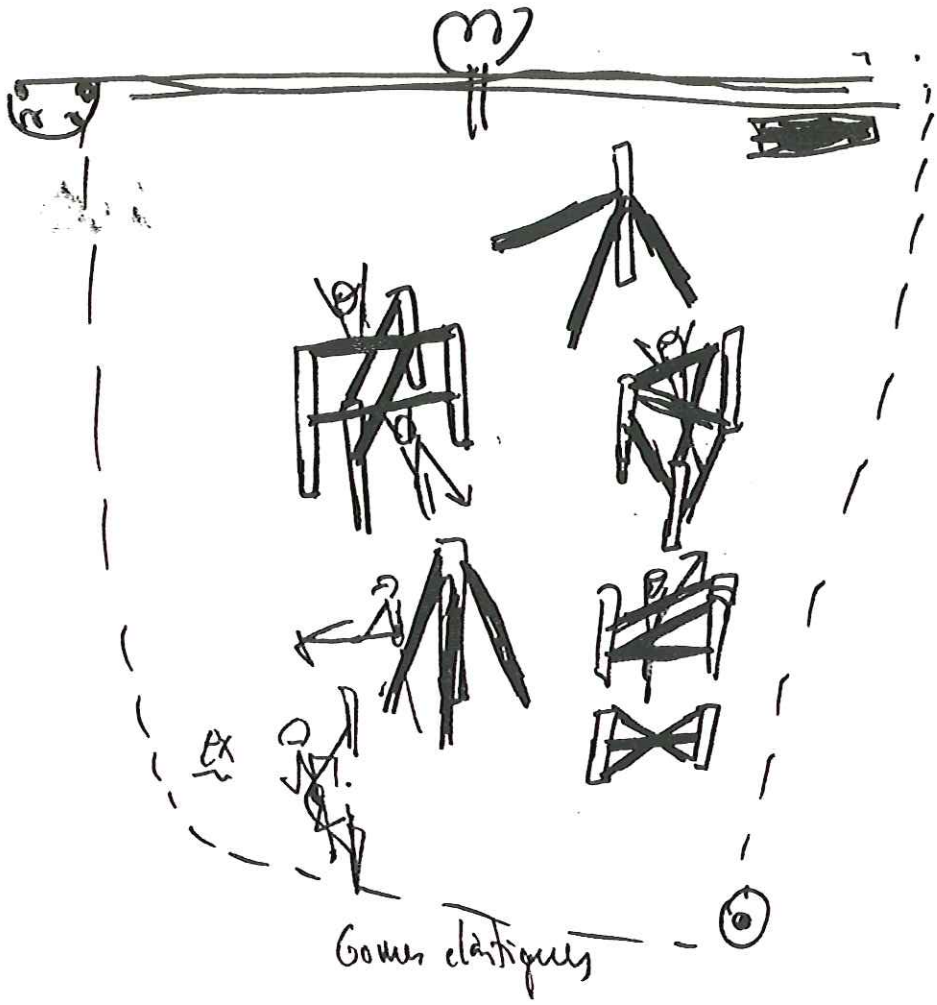

ZONA G

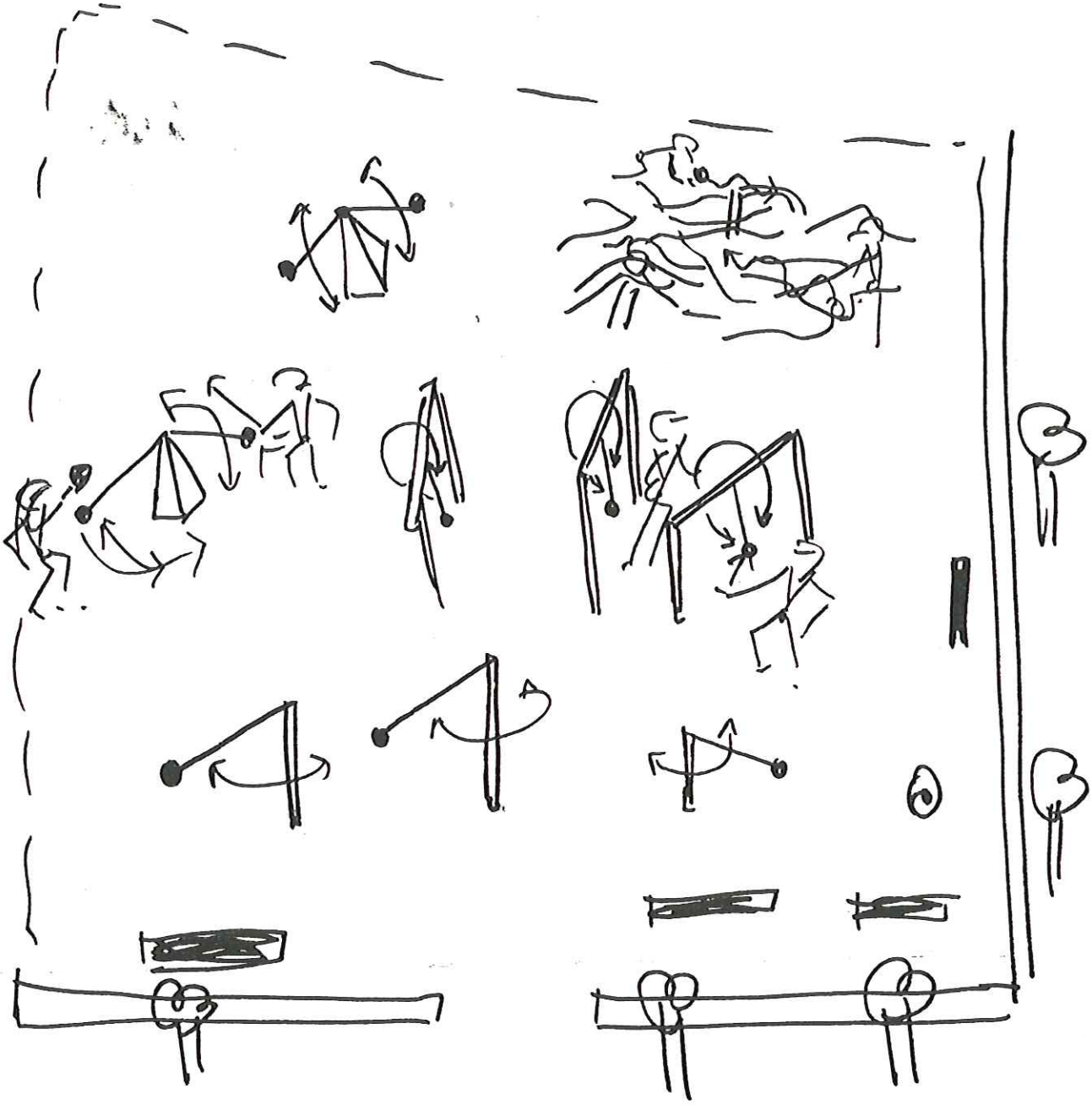

ZONA (H)

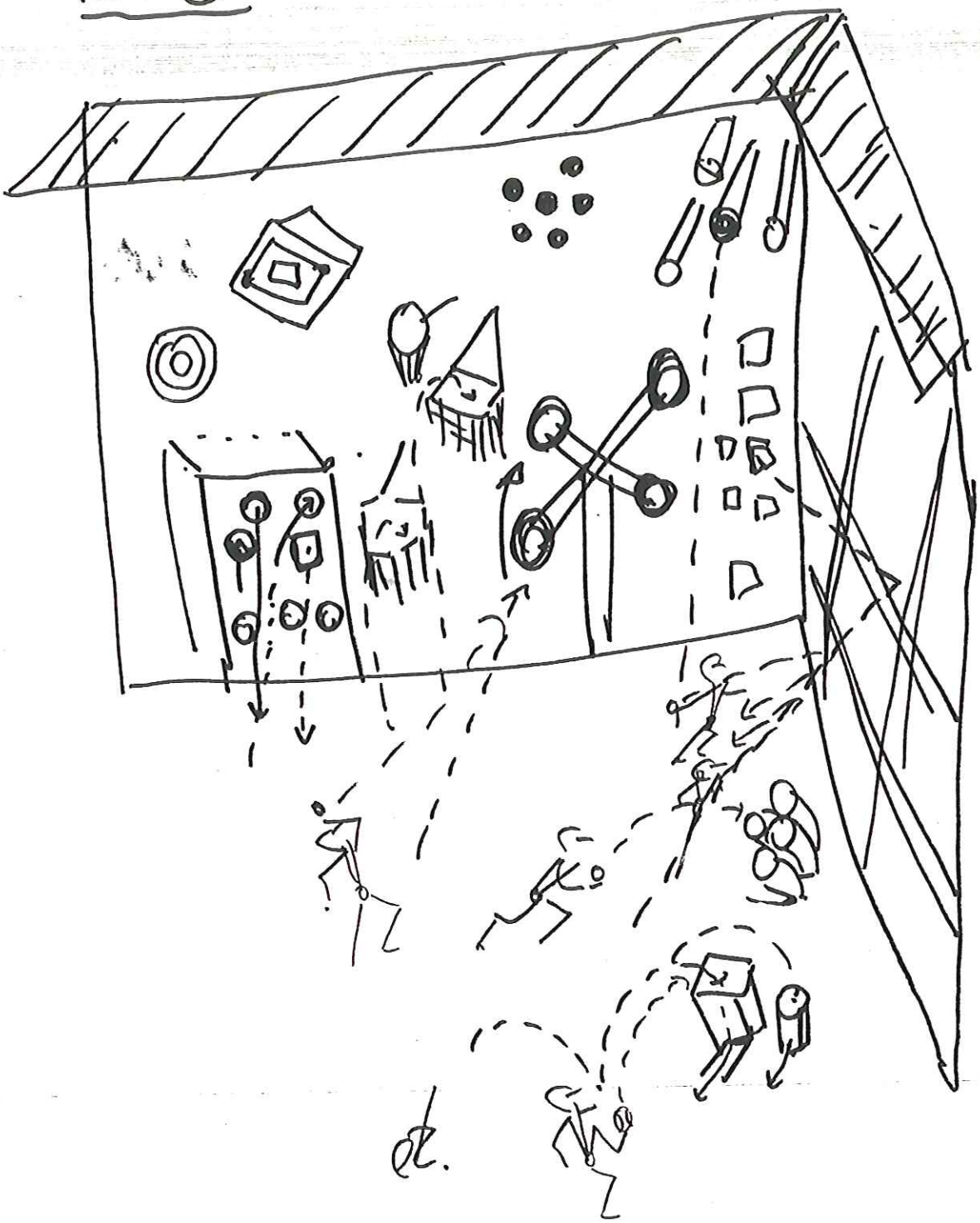

LES DIFERENTS INSTALACIONS

En els fulls següents presentem uns dibuixos de les diferents instal-lacions previ a un esquema global de la zona del Casino de la Mina.

Hem dividit l'espai per l'educació de la motricitat en zones anomenades: A,B,C,D,E,F,G,H; i dins de cada una hi han dife ents instal-lacions de carecterístiques similars.

En cada mini-instal-lació s'hi podria aconseguir desenvolupar qualsevol objectiu de la educació física de base, però en cada grup de instal-lacions es poden desenvolupar objectius de un tipus determinat millor que en les altres instal-lacions i per això han estat pensades. Això està en rel-lació amb els cartells orientatius, si no no tindria sentit o seria més dificil aconseguir el grup de objectius, amb totes les limitacions que ja hem comentat, abans citats de forma general ja que es molt difícil arribar a concretar-los i que realment es portin a terma, ja que cada nen estarà motivat per tasques molt dife ents, en cada mini-instal-lació.

En cada zona s'ha dibuixat alguns exemples de tasques típiques per aconseguir els objectius més factibles d'aquesllles

instal-lacions, que serien lesque es dibuixarien en els cartells orientadors. Evidentment, cada cert temps aquestes haurien d'anar variant.

Sentim molt el no ser bons dibuixants i no poder transmetre exactament les tasques i instal-lacions tal com ens les imaginem.

ACCESORIS

-Cartells orientatius de tasques: A cada zona n'hi ha un o dos. Cada un té cuatre cares i a cada cara dos o tres dibuixos. Es important que:

.Siguin visibles facilment

.Que girin

.Els dibuixos o esquemes molt motivants

.Facilment i ràpidament identificables pel nen a p imera vista.

-Fonts : que s'apretin amb el peu així poden fer jocs de aigua amb dues mans a part de veure entre mig del jos que és molt important per la hidratació. Caldria assesorar al pares que resordesin als fills que veguessin molt.

-Arbres: Cal arreglar-los un xic més. Fan sobre sobretot a les zones dels bancs a on hi han el acompanyants, però també seria bo que en fesin a d'altres llocs per que a vegades els nen també

ho necessiten.

-Bancs: per seure. Seria millor que les barres que els aguanten anesin cap endarrera per no molestar els apies dels peus.

MATERIAL

Gran part de les instal-lacions es farien de fusta combinada amb plàstic de colors motivants.

També hi han cordes, cordes juntes amb pals, amb anelles cadenes de ferro, gomes amples elàstiques, balas de palla, arena de diferents tipus.

FUTURES MODIFICACIONS I AMPLIACIONS

Si els presupostos ho permetessin farien modificacions cada cert temps per donar-li més varietat i possibilitats. També s'introduirien nous elements afegits a les que ja hi han o sueltos ja que es un espai força gran.

IV. UTILITZACIO

UTILITZACIO LLIURE

Fa referencia a l'utilització per part del nen sense cap tipus de orientació, amb el simple estímul i motivació que li produexi cada instal-lació. Sera la forma de utilització més utilitzada.

CARTELLS ORIENTATIUS

Aquests han de ser molt motivants pels nens i canbiar-los sovint per que sempre tinguin noves fonts de motivació. Estaran disenysts pels professionals de la motricitat humana qu tindria contractats l'ajuntament de Súria i en funció de l'evolució i dels resultats esperats els anirien modificant.

ORGANITZACIO DE JORNADES I CAMPIONATS

Si el parc tingués l'exit esperat, cada cert temps s'organitzarien unes jornades en que es farien exhibicions de formes d'Utilització noves fent participar a tots els nens que volguesin. També s'organitzarien sesions amb música per estimular més el sentit del ritme i per augmentar la motivació.
Així després cada nen aniria augmentant molt mé la seva disponibilitat motriu.

V. MANTENIMENT I COSTOS

El manteniment estaria realitzat per una persona ja jubilada(més barato) que li agradesin els nens. Estaria contractada per l'ajuntament per hores determinades segons les necessitats.

Els costos es difícil de calcular ja que no tenim referncies. Aquest és un aprtat que aniria a càrreg de l'ajuntament i no del responsables de la Educació Física. Però el que si f rien seria presentar el projecte a la Diputació de Barcel na per que ens donés una subvnció per construir i seguir gestionant el parc-espai per la educació motriu.

VI. COMENTARIS

El profesional de la E.F. no es pot dedicar a temes de preus, costos i manteniment d'una instal-lació. El seu camp específic es la motricitat humana i ja té prouta feina si es vol dedicar bé a aqu sta tasca.

Ens ha suposat bastant esforç el poder centrar el tema i pensar en les instal-lacions més adequades per aconseguir, almenys intentar, cada objectiu, ja que presenta moltes limitacions ja a les classes de Educació Física.

De totes maneres, encara que no haguem pogut centrar molt concretament el tema, estem satisfets d'haver reslitzat aquest treball ja que ens ha fet pensar sobre tota una sèrie d'activitats específiques de la nostre matèria i les idees han estat moltes i variades. Estem satisfets d'aquest esforç, tot i amb les limitacions que presenta.

No obstant estem motivats per continuar amb aquesta linea de treball i concretar més el tema per arribar a fer un reportatge de diapositives que quedi com a resum aquí a l'INEF.

BIBLIOGRAFIA

BAÑUELOS, F. Bases para una didáctica de la E.F. y el Deporte. 1985.

BARREIROS, J. Planeamneto de spaco de jogo infantil. Deporte y sociedad. Nº 13. 1987

BARBANY, N. Els terrenys de joc com una nova alternativa. 1989

BENGTON, Les espaces de jeux et l'enfant. L'exemple Scandinave. 1985

BRESSON, Parques y campos de juegos para niños. 1979.

CODE, El terreno de aventuras, un nuevo espacio de juego. 1981.

CMNC, Guia de diseño de zonas de juego para pre-escolar. 1981

HERRMANNS, K. Apparatus Gymnastics as a leisure sport fot the masses. Gra. 1989.

LEGUET, Actions motrices en gymnastique sportive. 1985

PUIG, N. Apunts de calsse del curs 1989-90.

SEIRUL-LO, F Apuntes de classe del curso 1987-889.

PROPOSTA DE SEPARACIO DE PEUS NETS- PEUS BRUTS

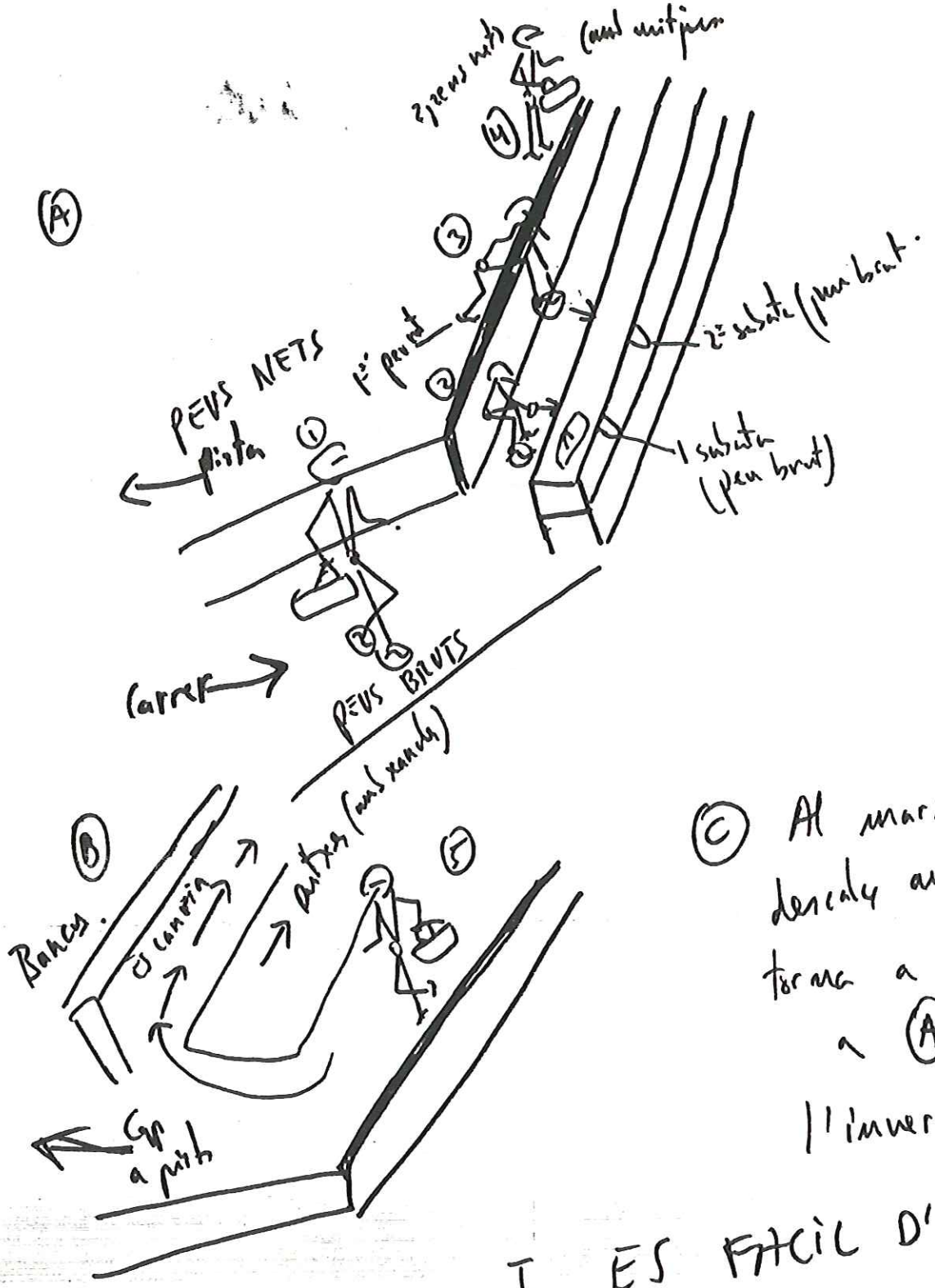

(C) Al marxar descalç amb unitjans torna a anar cap a (A) i la llinuers del principi

I ES FACIL D'EDUCAR!

i tampoc barrejem peus amb xancles quan dutxa i peus descalç - peus banubes.